

§ 2. 1. Wyposażenie powinno obejmować podstawowe sprzęty gospodarstwa domowego, pościel, białą pościelową oraz przedmioty niezbędne w organizowaniu gospodarstwa domowego. Szczegółowy zakres wyposażenia uzgadnia się z usamodzielnianym wychowankiem.

2. Wartość wyposażenia nie przekracza 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłoszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w celach rewaloryzacji emerytur i rent.

3. Wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane niezależnie od wyposażenia przysługującego wychowankom objętym opieką całkowitą w każdym roku kalendarzowym, stosownie do wieku i potrzeb, określonych odrębnymi przepisami.

§ 3. 1. Usamodzielnianym wychowankom rodzin zastępczych, domów dziecka, rodzinnych domów dziecka, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych i placówek resocjalizacyjnych, objętym opieką całkowitą, udzielana jest jednorazowa pomoc pieniężna na zagospodarowanie, zwana dalej „pomocą pieniężną”.

2. Wysokość pomocy pieniężnej wynosi 300% przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w § 2 ust. 2.

§ 4. 1. Pomocy pieniężnej udziela kurator oświaty właściwy dla stałego miejsca zamieszkania wychowanka, a w przypadku gmin, które na podstawie odrębnych przepisów przejęły jako zadanie zlecone udzielenie tej pomocy — organy tych gmin.

2. Rodzice zastępczy oraz dyrektorzy placówek, o których mowa w § 3 ust. 1, przesyłają organowi właściwemu dla udzielenia pomocy informację o usamodzielnianych wychowankach co najmniej na 6 miesięcy przed ich usamodzielnieniem.

§ 5. Usamodzielniany wychowanek powinien otrzymać wyposażenie i pomoc pieniężną najpóźniej w ciągu 4 tygodni od usamodzielnienia.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lipca 1992 r. w sprawie wysokości i warunków udzielania jednorazowej pomocy pieniężnej na zagospodarowanie usamodzielniającym się wychowankom rodzin zastępczych oraz wychowankom niektórych rodzajów publicznych placówek opiekuńczo-wychowawczych, pozbawionych całkowicie opieki rodzicielskiej (Monitor Polski Nr 27, poz. 189).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *J. J. Wiatr*

598

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 21 października 1996 r.

w sprawie określenia zakresu dostępu osób niepełnosprawnych do świadczonych usług pocztowych lub telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podmiot świadczący usługi pocztowe lub telekomunikacyjne o charakterze powszechnym, zwany dalej „podmiotem”, zapewnia osobom niepełnosprawnym dostęp do świadczonych przez niego usług, co najmniej w zakresie określonym w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Zapewnienie dostępu osobom niepełnosprawnym do świadczonych usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym, z zastrzeżeniem ust. 2, polega w szczególności na:

- 1) stosowaniu 50% ulgi w opłacie za uzyskanie dostępu do sieci telekomunikacyjnej, wraz z zainstalowaniem telefonicznego urządzenia końcowego, oraz w miesięcznej opłacie abonamentowej,
- 2) zawieraniu z osobami niepełnosprawnymi umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym w pierwszej kolejności,
- 3) dostarczeniu, na żądanie i na koszt abonenta będącego osobą niepełnosprawną, telefonicznego urzą-

żenia końcowego, dostosowanego do korzystania z tego urządzenia przez osobę niepełnosprawną,

- 4) instalowaniu publicznych aparatów telefonicznych przystosowanych, w zakresie nie mniejszym niż określony w załączniku do rozporządzenia, do korzystania przez osoby niepełnosprawne,
- 5) umieszczaniu publicznych aparatów telefonicznych w sposób i w miejscu umożliwiającym korzystanie z nich osobie niepełnosprawnej, poruszającej się na wózku inwalidzkim,
- 6) oznakowaniu aparatów telefonicznych, o których mowa w pkt 4 i 5, w sposób umożliwiający ich lokalizację przez osoby ociemniałe oraz piktogramami, określającymi rodzaje niepełnosprawności, do których są przystosowane,
- 7) zainstalowaniu w każdym mieście o liczbie mieszkańców większej niż 20 tysięcy, położonym na obszarze, na którym podmiot świadczy usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym, co najmniej jednego tekstofonu przynajmniej w jednej placówce świadczenia usług telekomunikacyjnych,

8) umieszczeniu w wykazie abonentów (książce telefonicznej) informacji o miejscach zainstalowania tekstofonów i wideotelefonów oraz o abonentach posiadających tekstofony lub wideotelefony — za ich zgodą,

9) oznaczaniu kart telefonicznych w sposób pozwalający na samodzielne, prawidłowe postępowanie się nimi przez osoby ociemniałe.

2. Udogodnienia lub ulgi, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3:

1) przysługują osobie niepełnosprawnej z uszkodzeniem narządu słuchu lub mowy w stopniu powodującym konieczność korzystania z tekstofonu lub wideotelefonu albo z uszkodzeniem narządu wzroku, zakwalifikowanej do pierwszej grupy inwalidzkiej,

2) przysługują również prawnemu opiekunowi osoby niepełnosprawnej, o której mowa w pkt 1, albo pozostającemu z tą osobą niepełnosprawną we wspólnym gospodarstwie domowym wstępnemu albo zstępnemu, będącym abonentami sieci telekomunikacyjnej lub ubiegającym się o podpisanie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym,

3) dotyczą tylko jednego telefonicznego urządzenia końcowego w gospodarstwie domowym, w którym pozostaje osoba niepełnosprawna, o której mowa w pkt 1.

§ 3. 1. Zapewnienie dostępu osobom niepełnosprawnym do świadczonych usług pocztowych o charakterze powszechnym polega w szczególności na:

1) umieszczeniu skrzynek pocztowych w sposób i w miejscu umożliwiającym korzystanie z nich osobie niepełnosprawnej poruszającej się na wózku inwalidzkim,

2) doręczaniu osobie niepełnosprawnej, na jej żądanie i bez pobierania dodatkowych opłat, przesyłek listowych, listów wartościowych, paczek pocztowych i przekazów pocztowych bezpośrednio pod wskazany przez nadawcę adres, z pominięciem skrzynki do doręczania korespondencji oraz bez ko-

nieczności odbierania przesyłek w placówce oddawczej, z zastrzeżeniem ust. 2,

3) przyjmowaniu przez listonosza od osoby niepełnosprawnej prawidłowo opłaconej zwykłej przesyłki listowej.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przysługują osobie niepełnosprawnej z uszkodzeniem narządu ruchu powodującym konieczność korzystania z wózka inwalidzkiego albo z uszkodzeniem narządu wzroku, zakwalifikowanej do pierwszej grupy inwalidzkiej.

§ 4. Niezależnie od wymogów, o których mowa w § 2 i 3, podmioty zapewnią:

1) dostosowanie placówek świadczenia usług pocztowych lub telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym do obsługi osób niepełnosprawnych oraz wydzielenie w tych placówkach stanowisk przystosowanych do obsługi tych osób,

2) oznaczenie stanowisk, o których mowa w pkt 1, odpowiednimi piktogramami,

3) utworzenie służb pośredniczących w świadczeniu usług pocztowych lub telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym dla osób niepełnosprawnych, a w szczególności dla tych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 oraz w § 3 ust. 2,

4) publikowanie informacji o:

a) stosowanych przez podmiot ulgach i udogodnieniach dla osób niepełnosprawnych,

b) aktualnie świadczonych przez podmiot usługach dla osób niepełnosprawnych,

c) organizacjach, instytucjach i służbach, pośredniczących w świadczeniu usług pocztowych lub telekomunikacyjnych osobom niepełnosprawnym.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: *A. Zieliński*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 21 października 1996 r. (poz. 598)

MINIMALNY ZAKRES PRZYSTOSOWANIA PUBLICZNYCH APARATÓW TELEFONICZNYCH DO KORZYSTANIA Z NICH PRZEZ OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE

Publiczne aparaty telefoniczne przystosowane do korzystania przez osoby niepełnosprawne powinny posiadać co najmniej:

1) wzmacniacz słuchawkowy z możliwością regulacji wzmocnienia,

2) pętlę indukcyjną w słuchawce,

3) gniazdo do podłączenia tekstofonu,

4) klawiaturę wybierną co najmniej z jednym przyciskiem wyróżnionym w sposób umożliwiający

jego rozpoznanie przez osoby ociemniałe (w przypadku wyróżnienia tylko jednego przycisku, powinien to być przycisk oznaczony numerem pięć),

5) wlot karty lub monety, oznaczony w sposób umożliwiający identyfikację jego położenia przez osoby ociemniałe,

6) zapowiedzi słowne informacji sygnalizowanych sygnałami świetlnymi lub na wyświetlaczu aparatu.